

[Socialministeren]

I øvrigt kan jeg gentage, hvad jeg tidligere har gjort opmærksom på, nemlig at hjælp efter bilstandsloven til videregående uddannelse kun ydes som rent tilskud i de første uddannelsesår, derefter ydes hjælpen som halvt tilskud, halvt lån.

Fremskridtspartiet har efter min opfattelse ikke fremført argumenter, der kan begrunde, at der ikke længere skal kunne ydes hjælp til højere uddannelse efter bilstandslovens § 42. Hvad angår de ønskede besparelser, vil jeg henvise til det forslag til ændring af bilstandsloven, som regeringen selv vil fremsætte.

Taanquist (S):

Jeg kan på den socialdemokratiske gruppes vegne afvise forslaget, idet jeg henviser til de bemærkninger, socialministeren har gjort.

Svend Heiselberg (V):

På venstres vegne kan jeg sige, at når forslaget kommer i udvalg, vil vi se positivt på det.

Vi mener, at der i bilstandsloven er så mange ting, der må ændres, at det er nødvendigt også at se på dette område.

I øvrigt har vi selv fremsat forslag om en række besparelser, og det har de konservative også. Vi vil i udvalget altså gøre os store anstrengelser for, at vi får revideret bilstandsloven i størst muligt omfang.

Palle Simonsen (KF):

Som det allerede er nævnt af socialministeren, har også det konservative folkeparti fremsat et forslag til ændring af bilstandslovens § 42.

Det er en anden vinkel, fremskridtspartiet har angrebet det ud fra: mens vi har foreslået en stramning af selve ydelsestildelingen, foreslår fremskridtspartiet en stramning af personkredsen.

Det, jeg synes er afgørende, er, at der efterhånden er en bred forståelse i dette folketing og også i regeringen for, at der skal strammes i bilstandsloven. Det vil sige, at vi kan få en konstruktiv drøftelse i socialudvalget af disse ting. Derfor vil vi naturligvis også være åbne over for fremskridtspartiets forslag.

Birthe Nielsen (SF):

Vi har i de sidste uger her i folketinget været vidne til, at de borgerlige partier drager i felten for at beskære og bekæmpe den sociale bilstandslov, og de forsøger at overgå hinanden med det ene værre nedskæringsforslag efter det andet, der er så asocialt og kortsynet, at det trods enhver beskrivelse.

Dette forslag fra fremskridtspartiet går ud på, at der skal skæres ned i uddannelseshjælpen for de allersvageste befolkningsgrupper i vores samfund, nemlig de handicappede, de enlige forsørgere og de unge. Mange af disse unge har sociale problemer på grund af arbejdsløshed, og fordi de har været anbragt uden for hjemmet, og det er derfor, man vil hjælpe dem til at få en uddannelse.

Socialministeren var selv inde på, at kommunekasserne ikke er så store og så åbne, at man bare smider pengene ud. Nej, sådan foregår det just ikke. Det er meget få, der får en længerevarende uddannelse. Den længste uddannelse, man generelt giver støtte til, er en 3-årig uddannelse, altså en mellemteknikeruddannelse, en mellemuddannelse inden for EFG, pædagoguddannelse eller lignende form for mellemuddannelse. Det er også sådan, som socialministeren var inde på, at de pågældende har tilbagebetalingspligt på lige fod med andre uddannelsessøgende, når de har fået hjælp det første år.

Det er her, jeg synes man tager helt fejl af situationen og derfor angriber bilstandsloven helt forkert. Når 55.000 unge i dag må gå på bilstandskontoret for at få hjælp, er det på grund af arbejdsløsheden, og fordi uddannelsesmulighederne og kapaciteten på uddannelsesstederne er for ringe. Kommunerne peger selv på det paradoksale i – og jeg citerer her fra Politiken den 24. april 1980 – at man må give kontanthjælp til en ung arbejdsløs, men ikke må sætte vedkommende i gang med en uddannelse, der kunne skaffe ham eller hende arbejde.

Et andet paradoks er, at der trods arbejdsløshed er mangel på arbejdskraft inden for visse fagområder. Det er i virkeligheden det, det drejer sig om. Der er en gruppe unge, som man ikke engang via bilstandslovens § 42 kan hjælpe, fordi de ikke kommer ind under denne lov. De må gå på bilstandskontoret og få kontanthjælp, fordi der ikke er uddannelses tilbud til dem, og de belaster derigennem det sociale system.